

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ**Ernst Wilhelm Benz (1907-1978)**

Περὶ τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου 1978 καὶ εἰς ἡλικίαν 71 ἐτῶν ἀπεβίωσεν ὁ διάσημος Ernst W. Benz καθηγητῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ δογματικῆς ἱστορίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μαρβούργου. Ὁ ἐξάιρετος αὐτὸς ἐπιστήμων, ὡς γλωσσομαθῆς καὶ κοσμογυρισμένος, ἦτο εἰδικὸς γνώστης πνευματικῶν ὑποπολιτισμῶν, τῶν μυστικῶν, σχισματικῶν καὶ αἰρετικῶν, τῶν Πεντηκοστινῶν καὶ τοξικομανῶν κάθε ἀποχρώσεως. Ὡς ἱστοριοδίφης ὁ Benz ἀπέβη εἷς ἐκ τῶν πλέον εὐφυῶν ἱστορικῶν τῆς συγχρόνου ἱστορίας. Τὸ ὅτι θρησκεία καὶ θρησκευτικότης εἶναι ἀποφασιστικοὶ παράγοντες καὶ ἀποτελοῦν τὸ φόντο μιᾶς προσκαίρου πολιτικῆς, τοῦτο ἔχει ἀποδείξει καθαρὰ ὁ Benz εἰς τὸ παράδειγμα τῆς Ἀμερικῆς, τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Ἰαπωνίας, καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὸ παράδειγμα τῆς Ρωσίας. Αἱ μελέται του περὶ τῶν πνευματικῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς ρωσικῆς Ὁρθοδόξιας καὶ τοῦ σοβιετο-κομμουνισμοῦ («Die Ostkirche») καὶ «Geist und Leben der Ostkirche») ἀκόμη καὶ σήμερον εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν βαθυτέραν κατανόησιν τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ρωσικῆς πολιτικῆς. Ἡ σύγχρονος θεολογικοποίησις τῆς πολιτικῆς, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς οἰκονομίας εὔρεν ἐν αὐτῷ ἓνα πολυμαθῆ σχολιαστὴν καὶ χρονογράφον.

Ἄλλὰ τὸ ἔργον τοῦ Benz πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι εἶναι καὶ μία σημαντικὴ προσφορά διὰ τὴν συνάντησιν μεταξὺ δυτικοῦ καὶ ἀνατολικοῦ χριστιανισμοῦ.

* * *

Joachim Jeremias (1901-1979)

Ὀλίγον πρὸ τοῦ 79 ἔτους ἀπεβίωσεν ἐν Τυβίγγῃ ὁ καθηγητῆς τῆ θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γοττίνγης Joachim Jeremias, ὁ ὁποῖος καλωσώριζε συνήθως εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἐξαμήνου τοὺς φοιτητάς του μὲ τὴν φράσιν ὅτι «οὐδεμία ἡμέρα νὰ παρέρχεται χωρὶς τὴν μελέτην τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου τῆς Καινῆς Διαθήκης». Οὗτος γεννηθεὶς ἐν Δρέσδη ἔλαβε τὰς ἀποφασιστικὰς παροτρύνσεις διὰ τὴν ζωὴν του ἀπὸ τὸν πατέρα του, ὁ ὁποῖος κατεῖχε τὸ ἀξίωμα τοῦ γερμανοῦ πρωθιερέως εἰς τὸν προτεσταντικὸν ναὸν τοῦ Σωτήρος ἐν Ἱεροσολύμοις. Τὴν φοίτησίν του εἰς τὴν θεολογίαν καὶ τὴν

φιλοσοφίαν ἐπεράτωσε τὸ 1922/23 ἐν Λειψία με δύο διατριβάς του, αἱ ὁποῖαι καταλαμβάνουν τὸ πρῶτον τμήμα τοῦ ὀγκώδους ἔργου του περὶ τῶν Ἱεροσολύμων κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ διδακτικὴ ἐπιστημονικὴ του δρᾶσις ὠδήγησεν αὐτὸν τὸ 1922 εἰς τὸ Θεολογικὸν Σεμινάριον ἐν Herrnhut καὶ τὸ 1924 εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Χέρντερ ἐν Ρίγγ τῆς Λιθουανίας. Τὸ 1925 ἔγινεν ὑφηγητὴς ἐν Λειψία, τὸ 1928 ἐκλήθη ὡς ἔκτακτος καθηγητὴς εἰς τὸ Βερολῖνον καὶ τὸ 1929 ὡς τακτικὸς καθηγητὴς εἰς τὸ Γράιφσβαλτ. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Γοτίγγης ἐκλήθη τὸ 1935, ὅπου ἐδίδαξε μέχρι τῆς συνταξιοδοτήσεώς του.

Ἐνῶ ὁ Rudolf Bultmann κατέταξε τὸ Κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ μόνον εἰς τὰς προϋποθέσεις μιᾶς πρωτο-χριστιανικῆς θεολογίας, ὁ Joachim Jeremias ἐθεώρησε τὸ Κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ ὡς τὸ κεντρικὸν περιεχόμενον τῆς Θεολογίας τῆς Καινῆς Διαθήκης. Λόγω τούτου ὁ ἴδιος κατέλαβε μίαν αὐτοτελῆ θέσιν εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἡ ὁποία ἐπέδρα διαρκῶς εἰς τὴν θεολογικὴν συζήτησιν μέχρι σήμερον, πρὸ παντὸς λόγῳ τῶν μελετῶν του περὶ τῶν Λογίων τοῦ Δείπνου καὶ τῶν Παραβολῶν τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Joachim Jeremias κατὰ τὸ «Τρίτον Ράϊχ» ἀνῆκε με ἀποφασιστικότητα εἰς τὴν «Ὁμολογιακὴν Ἐκκλησίαν» (Bekennende Kirche). Διὰ τοῦτο μετὰ τὸν πόλεμον ἠδυνήθη νὰ συμβάλῃ σημαντικῶς εἰς τὸ νὰ ἀποκατασταθοῦν αἱ σχέσεις μετὰ τὴν διεθνή ἐπιστήμην. Ὁ λόγος του ἠκούετο με σεβασμὸν εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν, πρὸ παντὸς δὲ εἰς τὸν ἀγγλο-σαξονικὸν κόσμον, καὶ ἔπειτα εἰς τὴν ρωμαιο-καθολικὴν βιβλικὴν ἐπιστήμην.

MARTIN JORDAN